

Abstrakt

Předložená disertační práce se zabývá analýzou ekfrastických pasáží v povídkách dánské spisovatelky Karen Blixenové. Poukazuje přitom na problematiku různého definování ekfráze, přičemž vychází z širšího pojetí tohoto fenoménu, které se opírá o aktuální diskuze z oblasti intermediality. Rozbor spisovatelčiných textů probíhá na dvou úrovních: 1) Pozornost je věnována ekfrastické tematizaci, tedy přenesení obsahových prvků z výtvarného umění do literatury, a to především s ohledem na žánr krajinomalby, portrétu a zátiší. 2) Dále je analyzována i ekfrastické realizace, tedy je zkoumáno praktické využití malířských technik v literárním textu, jako je volba barev či zobrazení světla. Z provedených rozborů vyplynula rozmanitost podob ekfráze v díle Blixenové, ať již se jedná o rozsah, formu či zapojení do textové struktury, nebo o význam konceptu takzvaného piktorálního modelu v rámci autorčiny poetiky.